

kjøb af fremmede Papirer, hvilket, som jeg allerede bemærkede, da jeg talte om Indkomstskatten, har Betydning ogsaa derved, at det kan være meget tvivlsomt, hvorvidt man kan ramme de Indtægter, som høves af fremmede Statspapirer. En anden Ytring, som blev anført af den ærede sidste Taler, kan jeg ogsaa tiltræde, nemlig naar han sagde, at en Marsag til Formindskelsen af Capitalformuen og som Følge deraf til Forhøielsen af Renten ved Udlaan i faste Eiendomme var den, at der bestandig blev afbetalt paa vor Gjæld til Udlandet, medens vi forøgede vor indenlandste Gjæld. Det maa imidlertid paa den anden Side ogsaa anses som en Fordeel, at den indenlandste Gjæld allerede løber op til 80,000,000 Rd.; thi den maa antages for Størstedelen at eies af indenlandste Creditorer, og dette viser, at Formuestilstanden i Landet ikke er saa daarlige. — Der er blevet talt saameget om Nødvendigheden af den bebudede Indkomstskat, og jeg skal gjerne indrømme, at det maaskee er nødvendigt for det kommende Finantsaar at faae en saadan Skat paa mindst een Million, ligesom man vel ogsaa er nødt til at paalægge en saadan Skat, inder man kan forlange de paapegede Reformer gennemførte; men jeg vil dog haabe, at vi endelig engang maae komme til Procentsystemet, thi dette er efter min Overbeviisning den eneste retfærdige Maade, hvorpaa en Indkomstskat skal fordeles, ligesom det ogsaa alene er paa den Maade, at de store Summer, der anvendes til Kjøb af Papirer, kunne komme hele Landet til Nytte derved, at Indtægten af disse Papirer beskattes mere ligeligt end efter Contingentsystemet. Naar det nemlig har viist sig i enkelte Communer, f. Ex. de Communer, der ligge i Nærheden af Kjøbenhavn, at Indtægterne bestandig have været for lavt beskattede, maa Grunden dertil vistnok søges i, at der i disse Communer lever mange Fjolk, som have anvendt deres Formue til Indkjøb af Papirer; thi det kan vist ikke have sin Grund ene i Eiendommens Værdi, at der i disse Communer findes saa store Formuer imod, hvad der findes andre Steder i Landet. Derfor vil jeg for mit Vedkommende holde strengt paa, at vi, naar vi skulle have

en Indkomstskat i det følgende Finantsaar, strax gaae over til Procentsystemet, og jeg vilde ønske, at den høitagtede Finantsminister vilde tage under Overveielse, om det ikke vilde være retfæst, at det bebudede Lovforslag om Indkomstskat, som han har tænkt sig at ville forelægge i Landsthinget, blev indbragt først her i Thinget, da det maaskee bedst kunde fremmes i Forbindelse med det allerede forelagte Lovforslag. — Naar man gennemgaaer Finantsloven, er det ellers besynderligt at see, hvormange forskjellige Smaasummer der udgives til alle mulige Formaal. Man kan sige, at der ligesaa den enkelte Fisser og op til den høieste Lærde kræves Understøttelse af Staten til Hver paa sin Viis. Saa snart man imidlertid vil indskrænke disse Understøttelser paa eet Punkt, siges der: „Nei, ikke paa dette Sted, men paa et andet Sted,“ og saaledes gaaer det hver Gang, man vil begynde paa at affasse en eller anden af disse Understøttelser. Mon dog ikke Rigsdagen eller ialfald dette Thing engang kunde komme til alvorligt at overveie og maaskee blive enig om at indskrænke eller reent affasse disse smaa Understøttelser. Det forekommer mig, at med Udviklingen af Selvstyrelse ogsaa maa følge Bestræbelsen efter at hjælpe sig selv, og dersom Befolkningen i Landet er gjennemtrængt af en saadan Bestræbelse, er jeg overbevist om, at den heller ikke vil forlange disse Smaasummer til Fiskerestkaber, til Præmier for Huusdyraavl og Biaavl, til Stamsfutteri og mange andre Smaating, ligesaa lidt som der da vil forlanges Understøttelse til Mænd, som i flere Aar have havt en staaende Indtægt af Statskassen, og som maaskee desuden ere meget formuende, ja endog have deres Penge staaende i Udlandet. Jeg haaber, at Thinget engang, idet det kaster et alvorligt Blik paa hele Finantsloven, vil komme til at indskrænke Antallet af de mangfoldige Understøttelser, der nu ydes baade til Personer og til Ting, og at det vil blive indseet, at, naar Staten understøtter de store Foretagender, som ikke kunne udføres enten af Selskaber eller af den private Mand, maa dette være nok. Det maa da være Communnernes, Selskabers og enkelte Privates Sag at hjælpe sig selv istedetfor som nu saa at